

SZERKESZTŐI IRODA

Magyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények szívesen küldendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Éves díj 18 frt. Negyedéves 4 frt.
Hónapos 8 frt. Egy óra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Eljelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatsnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 83. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyászok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási díjak:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Párt és nemzet.

Az országos 48-as párt által a
nemzet intézett manifestumot la-
tognapelőtti számában egész ter-
jedelmében közöltük.

Es a minden ízében megdöntött
és erőlyes pártvilágot ez
már közkezen forog és ismeretessé
minden tételében.

Ebben a manifestumban a párt
végső céljait így van for-
málva:

„Elvünk — 1848.” „Ez azt je-
lenti, hogy Magyarország függet-
len állam és a Habsburg-Lothrin-
dinasztia alatt alkotmányos
monarchia, melynek külön had-
ereje és hadügye, saját külkép-
visellete, független pénzügye, ön-
álló vámterülete van és Ausztria
Magyarország között csupán egy
kapcsolatot ismer el: a fejedelem
személyének azonosságát.”

Ebben a formulázásban a függet-
len politikai alapelvei nyerne hű-
vagy kifejezést. Megvannak jelölve
— félremagyarázhatlan nyilt-
val és bölcsességgel — mindama-
gy czélok, melyeknek elérésére a
magyar nemzet független erkölcsi pol-
itika törekedniök kell.

Az országos 48-as párt ezeknek a
czéloknak eléréséért fog küzdeni
az új szervezetben, melylyel az
egypártból való különválása után
alakult.

A mint e manifestumban kife-
jezt, a független politikai programból
— az országos 48-as párt
nem fog és nem kíván egyébb
politikai czélokért küzdeni, mint a me-
gít a függetlenségi politikát formu-
la eredeti programban kifejezetlen
megjelöltettek.

Az országos 48-as párt küzdeni
azért, hogy:

Magyarország mint füg-
getlen állam és a Habsburg-
Lotheringeni dinasztia alatti
alkotmányos monarchia, kü-
lön hadsereggel, önálló had-
ügyvel, saját külképvisel-
lettel, független pénzügy-
vel, önálló vámterület-
tel bírjon.

Magyarország és Ausztria között
egy kapcsolatot tart lehetséges-
t és megengedhetőnek: a „feje-

delem személyének az o-
nosságát.”

Ez oly világos czél, mely nem
tűr félremagyarázást.

Ez oly körülírása a pártpolitikai
elveknek, a mely senkit sem ejteth té-
vedésbe.

Ez a függetlenségi politika sark-
tátele.

Ezt nemcsak a párt tagjai vall-
ják, hanem mint a nemzet vérebe át-
ment tudat nemzedékről-nemzedékre
öröklődik át.

Az a párt, mely ez elveket tüzte
ki zászlójára — méltán hivatkozhatik
arra, hogy a nemzeti eszméből látja el
táplálékkal mindama czélok, melyek-
ért küzdeni fog.

Joggal kérhet a nemzettől támo-
gatást ama küzdelmében, melyet e
nagy czélok érdekében megindított és
folytatni fog.

Hogy az országos 48-as párt po-
litikai programja a függetlenségi po-
litika vezérelveivel nem csak nem el-
lenkezik, hanem annak legpraegnansabb
kifejezése — az nem szorul igazolá-
sra.

Mikor tehát a függetlenségi párt
az országos 48-as párt kiválásában an-
nak a ténynek igazolását látja, hogy
a 48-as párt más politikai elveket tü-
zött ki, mint a melyek a függetlenségi
politikában gyökereznek, csodáltságban
tartja a nemzetet.

Az a manifestum maga legéke-
sebb bizonyítéka annak, hogy az or-
szágos 48-as párt politikai elvei nem
térnek el a függetlenségi po-
litika alapelveitől, s annak leg-
fennebb új magyarázatát foglalja ma-
gában.

Hogy mily okok idézték fel an-
nak szükségét, hogy az országos 48-as
párt tagjai külön szervezettel lássák
el magukat — a manifestumból minden-
ki által megérthető.

Szükség volt a — nemzet füg-
getlen erkölcsi polgárai előtt megvi-
lágosítani több oly kérdést a melyek-
ről eddig a nemzet nem birt tiszta fogal-
lommal.

Az országos 48-as párt tehát arra
törekszik, hogy a nemzet tisztán lássa
nemcsak a függetlenségi politika által
megjelölt czélok, de egyuttal tájé-
kozva is legyen azon eszközök
használata felől is, melyek a czé-
lok elérésére szükségesek.

A 48-as párt manifestumában vi-
lágos magyarázatok találhatók arra
nézve, hogy a függetlenségi politika
érvényre jutásáért küzdő parlamenti
párt miképen és mily eszközök
felhasználásával fog ezenul részt
venni a küzdelemben.

A mint a manifestumból kitűnik
nem elvi, hanem taktikai eltérés van
csak a függetlenségi és az országos
48-as párt politikai programjában.

Az országos 48-as párt részét akar
venni a delegációk tárgyalá-
sain, hogy a közbeszóló ellen-
őrzést gyakorolhassa az-
al a közös kormányfővel szemben, a
melynek intézői körébe a nemzet leg-
fontosabb érdekei vannak utalva.

Ez nem azt jelenti, hogy már
most az országos 48-as párt e kö-
zösügyes intézmény törvényességét el-
ismerve annak fentartását kívánja,
sőt ellenkezőleg éppen mert eltör-
lendőnek tartja ez intézményt,
látja szükségesnek ez érdekében
hatályosabb akciókat fej-
tteni ki, mint a mi a párt eddigi tak-
tikai rendszere szerint lehetséges volt.

Ez nem megalkuvás a 67-iki ki-
egyezősi művel, hanem okosabb és si-
kerrel biztatóbb formája a pártpoliti-
ka érvényesítésének.

Hogy a párt politikai program-
nak a manifestumban foglalt magya-
rázatára tényleg szükség van — azt
elégő motiválják a választási
előkészületek, melyek egye-
nesen arra mutatnak, hogy a nemzet
teljesen ráunt arra a politikai rend-
szere, a mely a nemzet sorsának in-
tézésében nem engedte kifejezésre ju-
tani a nemzeti akaratot és nem gondos-
kodott arról, hogy a nemzeti érdekek
oltalomban részesüljenek.

Uj korszak beköszöntése várható,
A nemzet testében mintha új
vérkeringés indult volna meg.

A lomhaság és tétlenség helyébe
nemzeti akarat és erőnek szokatlan fel-
pezsdülése észlelhető. Elérkezettnek látja
a nemzet az időt arra, hogy sorsának
intézését maga végezze és ne bizon-
ny mindent másokra, a kik aztán maguk-
ért és nem a nemzeti érdekek elő-
mozdításáért küzdenek a kezükbe tett
hatalom fegyvereivel.

Az országos 48-as párt tagjai lát-
ják az új idő közeledését; látják a
nemzeti öntudat felébredését, az új ez-
mek gyökerezését, és mert számítanak

a nemzeti tisztánlátására, olyan fegy-
verzettel indulnak a küzdelemben, a mely
a győzelem kivívására legalkalmasabb.

Az e czélból kibocsátott manifes-
tum világosan magyarázza a párt czél-
jait, törekvéseit.

A párt erőlyes és elszánt küzdel-
met provokál a nemzet és a hatalmi
érdekeket szolgáló párt között.

A nemzet élő lelkiismeretének ité-
lőszéke elé terjeszti a maga politikai
programját.

A nemzetben a sor, ha felismeri e
programban az érdekeivel összegyöz-
tethető czélok — segítse is meg
keresztültvitelében azt a pártot, mely
annak megvalósítására önzetlenül vá-
lalkozik.

Politikai hírek.

Pártértekezletek. Mocson és Kolozson a
szabadelvű párt hívei tegnap miután Zeyk
Károly a kerület jelenlegi képviselője kijelen-
tette, hogy többé nem lép fel, egyhangu-
lag br. Jósika Samu volt főispánt jelölték a
kerület képviselőjéül.

Főispáni menesztések. A hivatalos lap
mai száma közli, hogy Dániel Gábor
udvarhely-megye főispánja saját kérelmére
felfüggesztették helyébe jön dr. Török Albert.
Pogány György Hunyadmegye főispánja szin-
tén felfüggesztették helyébe br. Szentkereszt
György helyezettik. Dániel Gábor is Pogány
György is a Szent István rend kis kereszt-
jét kapták felfüggesztés alkalmából.

A képviselőház szombatán rövid ülést
tartott, a melyben gr. Csáky Albin betérjesz-
tette a községi és hitfelekezeti elemi isko-
lában működő tanulók és tanítónők fizetésé-
nek rendezéséről szóló törvényjavaslatot s
azután a ház elhatározta, hogy legközelebbi
ülés ma lesz.

A protestáns zsinat.

Bpest decz 5.

Az ev. ref. egyházi zsinat alakuló gyű-
lése ma d. e. tartott meg a megyeháza
disztermében, a mely a nagy számban meg-
jelent zsinati tagokkal teljesen megtelt. A
karzatokat is nagy közönség tartotta el-
foglalva. Erre vonatkozó tudósításunk itt kö-
vetkezik.

A zsinati tagok között ott láttuk a
következőket: Tisza Kálmán, Szilágyi Dezső,
br. Bánffy Dezső, Beöthy Zsigmond, Hegedűs
Sándor, Fáy Béla, gr. Kun Géza, Zeyk
Károly, Ritoók Zsigmond, Várady Gábor,

gr. Ráday Gedeon, Szilassy Aladár, Cseh Er-
vin, Antos János, Décsy Lajos, gróf Teleky
József, gr. Degenfeld Lajos; Kun Bertalan,
Szász Domokos, Pap Gábor püspökök, Kiss
Aron püspökhelyettes, Vály Lajos, Sipos Pál,
Hegedűs István, Szabó János, Szeremley Sá-
muel, Nagy László, Szász Gerő, Kovács An-
tal, Ádám Kálmán, Bakcsy Sándor, Göde Ká-
roly, Konez Imre esperesek, Kovács Albert,
Szilágyi Áron stb. A világi tagok közül igen
sokan magyar diszruhában, az egyháziak pe-
dig paláttal jelentek meg.

Kevéssz 10 óra után érkezett meg b.
Vay Miklós, a kit szünni nem akaró éljenzéssel
fogadtak.

Kun Bertalan püspök lendülettel imát
mondott s aztán néhány szóban b. Vay Mik-
lós üdvözölte a zsinat tagjait.

Tóth Sámuel enyházkerületi jegyző ol-
vasta föl ezután gr. Csáky Albin vallás-
és közoktatásügyi miniszternek leiratát.

Az éljenzéssel fogadott leirat fölolvása
után báró Vay Miklós a zsinat nevében há-
lás köszönetét fejezi ki a király kegyeért,
kérve, hogy annak idejében küldöttségileg
történjék meg ugyanez. — (Általános hely-
yeslés).

Az igazoló okiratok beszédével Teleki
József gr. Tisza István Győffy Lajos és Ré-
vész Kálmánból álló küldöttséget bíztak meg
a munkálat eredménye az hogy a 116 zsi-
nati tagból megjelent 104 s teljesen igazolva
van 82.

A tisztikar megalakítása a következők-
ben történt meg; br. Vay Miklós és Kun
Bernát püspökök; alelnökök: Tisza Kálmán és
Pap Gábor; jegyzők: Véghely Dezső, Ko-
lozsvári Sándor, Tisza István, Tóth Sámuel.
Szilágyi Áron, Mitrovich Gyula, Gazda Zseny
József.

Ekkor érkezett meg az evang. egyház üd-
vözlő küldöttsége; Péchy Tamás és Sárkány
Sámuel vezetése alatt. Péchy Tamás jelezve
hogy az ág. ev. egyház kérelmére ő Felsége
a király megengedni méltóztatott, hogy az
ág. ev. egyház törzsszéket ágához illeik ma
vette kezdetét a ref. egyház zsinat is. Mi
— ugymond — az ág. ev. egyház küldöt-
től üdvözlöt hozunk a testvéregyházról.
Kérjük fogadjátok ezt mint szeretettünk zá-
logat. (Éljenzés). Aztán kérte hogy külden-
nek küldöttséget a holnap délelőtti tartandó
istentiszteletre.

B. Vay Miklós annak ad válaszában
kifejezt, hogy az evang. zsinat nevében nyil-
vánított üdvözlés a zsinat tagjainak mélyen szí-
vébe vésődött. Nem említi ezuttal a régi idő-
ket, midőn a két felekezet el volt egymás-
tól választva csak igen nagy örömeinek ki-
fejezt, hogy ez ma már nincs így, sőt a
mi eddig példátlan: a két felekezet együtt
fog tanácskozni. (Zajos éljenzés).

A küldöttség távozása után Vay Mik-
lós báró tartott hosszabb beszédet, a mely-
ben főleg a zsinat előzményeire vetett vissza-
pillantást.

Megemlékszik aztán a mult zsinat főbb
szereplőiről, a kik közül már többen elhun-
tak s végre szól arról a megítélésről figye-
lemről, a melyben a zsinatot a preszbiteri
rendszer követő ref. egyházak szövetsége

Egyszerre katonáim közül egy párisi,
kinek a többiek az „Ügyes” melléknevet ad-
ták, — így szól:

„Fel, társak, vigyük e hölgyet, vagy
különben nem francziák vagyunk többé, ha-
nem kutyák! ...

Istenemre, azt hiszem, örömmelben fel-
kiáltottam.

„Szó a mi szó, — mondám, — gyer-
mekek, ez nemes tett. S én részt akarok
venni benne.”

Balra az árnyékban határozatlanul le-
hetett látni egy kis erdő fát. Némelyek el-
váltak tőlünk s nemsokára egy csomó faág-
gal tértek vissza, melyet hordágygyá kötö-
tek össze.

„Ki adja ide a köpenyegét?” — ki-
tált az „Ügyes” — egy szép kis lánynak,
czimborák!

Tíz köpeny hullott a katona köré. S
egy pillanat alatt a fiatal leány a meleg ta-
karók alatt fektetett hát ember vállán. Elő-
lélyezkedtem jobb oldalt s ugy segéljen —
elégedett voltam, hogy én is viszem.

Mérszebben és élénkebben mentünk
ettől fogva, mintha legalább is egy hajtóka
bort itunk volna. Sőt még tréfákat is hal-
lottam. — Lassák önk, elég volt egy nő,
hogy felvilágyozza a francziákat.

A lelkesült s felmelegült katonák, alig
képezték sorokat. Egy öreg franc-tireur, ki
a hordágy után jött, várva, hogy helyette-
sítse első pajtasát, a ki elfáradt, mormogta
szomszédjához elég hangosan, hogy én is
meghallattam:

„En már nem vagyok fiatal, na de
azért bidd el kópé, a szerelmi érzés megvan
nálam is, csakugy, mint nálad, hogy felza-
varja belsőmet.”

Reggeli 3 óráig csaknem pihenés nél-
kül mentünk előre. Azután a vezetők hirtel-
en megálltak.

AZ „ELLENZÉK” TÁRGYJA.

1891. december 7.

Az ezredes eszméi

Guy de Maupassant után francziából

Hitemre — szól Laporte ezredes —
nagyok, köszvényem van, lábaim száru-
k, mint a sóvény-karók s mégis, ha egy
égy csinos nő azt parancsolná, hogy buj-
dáljak egy tő fokán, azt hiszem, ugy ugra-
nék, mint egy bohóc az abroncsba. Én így
meghalni, ez a véremben van. Vén ga-
lyák vagyok, még a régi iskolából. Egy nő,
egy csinos kis nőcske látása tetőtől talpig
felvilágoz. Ugy bizony!

Különb uraim, mi francziák mind
gyermekünk vagyunk. Lovagok maradtunk utol-
ra, de a lelkünk, a szerelem és szerencse lo-
gójai, mivel Istentől — kinek valódi test-
völünk, — elfordultak az emberektől.

De a nő, — lassák önk — szívünk-
nek titkai lehetetlen. Ott van s ott marad ő
benn. Mi szeretjük, szeretni fogjuk, megte-
szük érte minden boldogságot, míg Fran-
ciaország lesz Európa térépén. Sőt ha el-
térünk is Franciaországot, mindig marad-
nak francziák.

En egy nő, egy csinos kis nőcske előtt
mindere képesnek érzem magamat. Ördögbe
hiszem, hogy tekintete, az a kár-
tyás pillantás, mely az önk ereibe is tü-
sít, belém hatol, kedvem van nem tu-
dnom mire, verekedni, birkózni, összetörni
mindent, megmutatni, hogy én vagyok a
legjobb, legvirágosabb, a legvakmerőbb s a
legkülönösebb ember.

De nem én vagyok az egyedüli, való-
sán nem; esztendőm önknek, hogy az egész

francia hadsereg olyan, mint én. A közle-
génytől a tábornokig, ha egy nőről egy ci-
nos kis nőről van szó, mind előre törünk,
s meg nem állunk a czéljig. Jussunk csak esztü-
be, D'Arc Johannak egykor mit nem tétett
velünk. Figyeljenek, fogadom önöknek, ha
egy nő, egy csinos kis nő vezényelte volna
a sereget Seddánál, midőn Mac-Mahon mar-
sall megsebesült, menyőke is! áttörtünk
volna a porosz hadseregek s ágyunk csöveiből
pálkákat itunk volna!

Nem Trochre, de szent Genovára
lett volna Párisnak szüksége!

Épen eszembe jut egy kishadi élmény,
mely bizonyítja, hogy mi francziák egy nőért
mi mindenre vagyunk képesek!

Akkor kapitány, egyszerű kapitány vol-
tam s egy csatározást vezettem, mely
visszavonulást fedezett egy poroszok által meg-
szállott vidéken. Körül voltunk véve, üldöz-
ve, megbénítva, eltompulva s félholtan a
szomjúságtól s éhségtől.

Már pedig nekünk még az nap Bar-
sur-Tainbe kellett jutnunk, ellenkező esetben
leverték, lemészárolták, semmivé tettek vol-
na. Igazán magam sem tudom, hogy is ju-
tottunk odáig. 12 mérföldet kellett éjjel
megtennünk, hóban és hó alatt, tres gyo-
morral. En azt gondoltam, végünk van, em-
bereim, a szegény ördögök soha érnek el
odáig.

Hajnal óta semmit sem ettünk. Egy
csűrbe voltunk egész nap elrejtve, egyik a
másikhoz szorultva hogy kevésbé fázzunk
s képtelenek arra, hogy beszéljünk, vagy mo-
duljunk; nyugtalanul s rendetlenül aludtunk
mert a fáradtság által tönkre voltunk téve.

Öt órákor már éj volt, az a bágadt,
havas éj. Felráztam embereimet. Sokan nem
is akartak már felkelni, képtelenek lévén
mozdulni vagy egyenesen megállni; a hideg
és várakozás elcsigázta őket.

Előttünk, mint egy nagy simaszőrű fe-
hér tehén, teljesen puszta fektett a síkság,
s esett rá a hó. Mint hullámzó függöny esett,
hullott a sok fehér hóhegy, melyek mind
durva, fagyott köpeny alá rejtőztek; sűrűn
s holtan szállottak alá: egy-egy párna, jég-
szövedt takaró. Azt hittük volna, hogy
a világ vége van.

„Keljünk utra, gyermekeim!”
Ők néztek a fehér port, mely a magas-
ból aláomlott s gondolni látszottak:

„Elég sok; ép anyióknak kell itt
meghalni.”

Ekkor kihúztam revolveremet.

„Az első, ki késik, lelőöm!”

S ime ők megindultak, egész lassan,
mint olyan emberek, kiknek el vannak csí-
gázva lábaik.

Négyet előre küldtem háromszáz mé-
terrel, hogy vezessenek; aztán a többi követ-
kezett, összevissza, csomóban, a fátadalmak-
nak és lépések sokaságának kényére bízva.
Hátulra a legerősebbeket állítottam azon meg-
hagyással, hogy sietessék a késlekedőket,
szuronydöfésekkel... hátukba.

Ugy látszott, hogy a hó élve temet el
bennünket, befutta a sapkákat és köpenye-
ket, anélkül, hogy leolvadt volna róluk, s
kísérteteket alkotott belőlünk, haldokló, ki-
merült katonák rémképeit.

Már azt gondoltam magamban: „soha-
sem jutunk tovább innen, ha csoda nem tör-
ténik.”

Néha pár percre megállottunk azok
kedvéért, kik nem tudtak előrehaladni. Azután
csak a hónak ama bizonytalan sibegetés le-
hetett hallani, azt az a'ig észrevehető neszt,
melyet a lehulló pelyhek surlódása és össze-
keveredése okoz.

Némelyek megrázták magukat, mások
már nem is mozdultak.

részesítette a zsinatot, midőn egyetemes titkárát: Mathews G. D.-t elküldötte. Kéri, hogy a nemes részvétet hasonló érzellemmel viszonozzák. (Eljenzés.)

Mathews G. D. tűzzel elmondott hosszabb angol beszédben üdvözölte a testvéreket s aztán az elnökök és alelnökök köszönő meg a megválasztásukkal mutatóközlő bizalmat.

Az ágostai hitvallású evangélikus egyház zsinati közgyűléseit ma délelőtt nyitották meg nagy ünnepségekkel az evangélikus gimnázium épületének disztimében. A közgyűlést megelőzőleg ünnepélyes isteni tisztelt volt a Deák-terti lutheránus templomban, mely egészen megtelt díszes közönséggel s a templom karzatai is zsúfolva voltak. A zsinat tagjai teljes számban voltak együtt, sokan festői díszmagyar öltözetben jelentek meg. Az isteni tiszteltemen Baltik Frigyes, a dánáninneni kerklet püspöke mondott gyönyörű imát, az ünnepi szent beszédet pedig Sárkány Sámuel bányakerületi püspök tartotta, ki a zsinatra váró nagy feladatról elmélkedett.

Az istentisztelet befejezte után a zsinati képviselők az evangélikus gimnázium disztimébe vonultak fel. A termét övedző karzatokat díszes közönség foglalta el, kik közt nagy számmal voltak nők is. A képviselők elfoglalván helyeiket. Bárd Prónay Dezső egyetemes felügyelő a közgyűlés tartamára korjegyzőül Rohonyi István, Kvassay János, Mór Gyula, Ajkay Béla, Glauk Károly és Lauka Károlyt ajánlja, kik is helyeiket elfoglalják.

Ezután báró Prónay Dezső lendületteljes megnyitó beszédet mondott, melyet sürtt eljenzés és gyakori helyeslések szakítottak meg. Nagyszabású zónoklatban vázolta az evangélikus egyház feladatát, kapcsolatosan a korunkat milyen foglalkoztatja kérdésekkel. Utalt az 1791. évi 26 t.-cz. korszakalkotó fontosságára s említi, hogy a mostani zsinat kitűzésének ideje nem esetleges dolog, hanem szándékosan ült össze épp ez alkalommal, hogy megünnepelje az említett törvény létezésének százéves fordulóját.

Zajos tetszés közepette, emelte ki, hogy az evangélikus egyház oly szervezettel bír, mely megfelel államának minden követelményeinek. Viharos eljenzés és taps hangzott fel, midőn báró Prónay befejezte beszédét s egyuttal bemutatta a közönség miniszter leiratát, hogy a király megadta az engedélyt a zsinat megtarthatására.

Zelenka Pál, a tiszai kerklet püspöke a megnyitó beszéd hatása alatt hálát mond a gondviselőnek, hogy az evangélikus egyház oly kiváló vezért bír főfelügyelőjében.

Rohonyi Gyula jegyző felolvasta a miniszteri leiratot.

Prónay Dezső báró egyetemes főfelügyelő kifejezést ad a hódolatteljes hálának a kitüntető kegyért, hogy király ő felsége biztos kirendelését nem tartotta szükségesnek.

Zsilinszky Mihály indítványozza, hogy Prónay Dezső báró egyetemes főfelügyelő megnyitó beszéde egész terjedelmében beiktattassék a közgyűlés jegyzőkönyvébe. Elfogadták.

Ezzel az ülés véget ért.

Dom Pedro halála.

II. Dom Pedro, Brazília egykori császára mint azt már táviratilag jelentettük, szombaton meghalt. A legnépszerűbb uralkodók egyike volt s mégis számkivetésben kellett pályáját befejeznie. 1890. november havában tört ki a forradalom, mely a császárságot megdöntötte s kiküldötte a brazilai Egyesült Államok köztársaságát. Dom Pedro

vajmi kevés okot adott a forradalomra; alattvalói szerették s még azok is, kik ősszeesküdtek ellenel detronizáltak és számkivetésbe küldték, csak a legteljesebb tisztelettel szoltak egyéniségéről. Valóban hosszú uralkodása csak jótéteményekből hozott Braziliának; a császár a legmélegebb pártfogója volt az irodalomnak, tudománynak, mindenféle haladásnak. Nemcsak gondolkodásában, hanem egész lényében egyszerű, szeretetre méltó, modern gondolkodású ember volt, s habár rendkívüli tehetségekkel nem volt megáldva, uralkodása alatt Brazília igen nagy haladásokat tett. Dom Pedro több ízben járt Európában s egyszer Budapesten is volt, mikor látogatást tett Deák Ferencznel, kivel igen hosszasan — társalgott latin nyelven. Bukását első sorban néhány dicsvágyó ember okozta, kik a magok kezébe akarták a hatalmat keríteni. Megtették, de Dom Pedro megálta az ő bukását is. Épen két évvel a monarchia eltörése után megbukott Fonseca diktátor, a köztársasági mozgalom vezére s ha Dom Pedro még néhány hónapig él, minden valószínűség szerint a brazilaiak visszahívták volna s a császárságot visszaállították volna. Dom Pedro neje a múlt évben halt meg: fia nem maradt s a császárságra való jogozim unokájára — leányának fiára — száll át.

Lázadás Khinában.

A „Daily Chronicle“ jelenti Tientsinből, decz. 3. kelettel: A lázadók egy mongol herceget megöltek, számos falvat kiraboltak s a benszüllött keresztyényeket a mandarinok szemre láttára koncolták fel. A nuichwaigi lázadást már elnyomták; számos lázadót lefejeztek.

Tien-Tsinből érkezett távirat nagyon tulzottnak mondja a fölkelésről szóló tudósításokat. A fölkélek száma alig tehető 2000 emberre. Egyetlen jelentősége a fölkelésnek a kormányközégek félelme és a védelmi eszközök hiánya Pekingben. A pekingi idegen konzulok hadihajók kiküldését követelik. Peking lakossága az európaikkal szemben nagyon ellenséges indulatu és kövekkel dobálja őket. Az angol követ tiltakozást intézett a kínai kormányhoz. Számos benszüllött elhagyta fővárost és Tien Tsinbe menekült.

A khinai követ biztosította Ribot külügyminisztert, hogy a pekingi kormány megvan győződve arról, hogy mihamarabb elfogja nyomtatni a fölkélest. Franciaország és Anglia ágyunaszádokat küldtek Tien-Tsinbe.

Életbiztosítás reformja.

Az igazságügyminisztériumban jelenleg — mint a „Kereskedelmi Jog és Ismeretek Tára“ írja — figyelemreméltó biztosítási javaslat fekszik, a melyet a kereskedelmi miniszter tett át oda véleményezés végett.

A javaslat az életbiztosításnál szükséges reformot következő két pontban foglalja össze: (a) Minden Magyarországon, az életbiztosítási üzletágban működni kívánó vagy már működő külföldi biztosító társaság, a működési engedély fejében, 300.000 forint óvadékok köteles vinkulált magyár állampolgároknak a m. kir. állampénztárba letenni.

b) E novelláris törvény életbelépte után köteles, minden bel- és külföldi biztosító társaság egyaránt, Magyarországon szerzett és érvényben levő életbiztosítási üzletének teljes állományát, az egyes biztosítási kombinációk szerint rendezve, pontos kimutatásban a törvényeknek előterjeszteni és a biztosított

értékállomány kezdettől fogva máig gyűjtött és a szabályszerű számításnak megfelelő díjtartalékát a keresk. törvény 456. §-ában felsorolt értékekben a m. kir. állampénztárnál letenni.

Az ezental következő években pedig szintén kötelesek lesznek az összes Magyarországon működő biztosító társaságok bel- és külföldi életbiztosítási évi díjtartalékait hasonló módon a magy. kir. állampénztárnál deponálni.

Mezőgazdasági hitelintézetek és szövetkezetek.

II.

Multkori, 279-ik számunkban tett ígértünkhez híven ezuttal röviden ösmertetni akarjuk a gr. Schweinitz Gyula által tervezett szövetkezetek és intézetek feladatát, célját — még pedig a tervezőnek saját szavaival.

A szövetkezet-ügyről s annak előnyeiről a mező gazdák nézve is, oly sok és becses értekezés került a nyilvánosság elé, hogy valóban felesleges a mezőgazdasági szövetkezetekről külön hosszabb fejtegetésekbe bocsátkozni.

Néhány rövid megjegyzést azonban szükségesnek tartunk előrebocsátani e szövetkezetek célját illetőleg.

A javaslatba hozott és a helyi viszonyokhoz képest természetesen módosítható alapszabályokban felkarolt szövetkezetek s oros összeköttetésekben állanak egymással. A megvételben és járásokban felállítandó kölcsönpénztáraknak szoros kapcsolatban kell állniuk a fogyasztási egyletekkel és több szövetkezet nem állhat fenn egy központi pénztárnézet nélkül. Mindezek kölcsönösen kiegészítik egymást és a szövetkezetek szövetsége arra szolgál, hogy közös megbeszélés és határozathozatal után a szövetkezeti életben felmerülő hiányok és bajok helyrehozassanak.

A takaré- és kölcsönpénztárak, melyek a megyékben, járásokban, városokban és községekben korlátolt szavatossággal állapítandók, azt kell tekinteniük feladatuknak, hogy a gazdát a lehető legelőcsőbb személyes hitelben részesítsék és egész lényegükben a mezőgazdasági szolgáltatásban álljanak, mely célból a fogyasztási szövetkezetekkel összeköttetésbe hozandók, melyek esetleg egy központi bevásárló állomással összeköttetésben a legnagyobb előnyöket nyújthatják a tagoknak.

Erre nézve számításba veendő, hogy ez idő szerint mily drágán fedezi a gazda szükségleteit s mennyivel jutányosabb árban szerezhetnéik be a mezőgazdasági üzemhez szükséges cikkeket, például: szemet, takarmányt, vetőmagot, műtrágyát, petroleumot, székercenőcsöt, gépeket, szerszámokat stb. ha szövetkezetekké egyesülnének.

A fogyasztási szövetkezet nagyban és a legjobb forrásból vásárol s így megtakarítja a szövetkezeti tagok részére a közvetítő kereskedők nyereségét. Nem tévesztendő azonban szem elől az sem, hogy ugyanezen szövetkezeti szervezet egyszersmind a mezőgazdasági termékeknek, például gyümölcsnek vagy a katonai kincstár részére szükséges cikkeknak a közvetítő kereskedők kikerülésével leendő szállítására is szolgál, avagy értékesítését eszközöl olyan mezőgazdasági cikkeknél, melyek csak nagyban árusíthatók el, mint például a paszuly mely egy értékesíthető leginkább, ha a gaz-

dák egyfajta tenyésztésére szövetkeznek, a mi ismét a magnak közös beszerzésével áll összeköttetésben.

Ha már eddig is különböző iparágak szövetkezeti uton fedezik anyagszükségletüket s még készítményeiknek is közös számú alá való elárusítását eszközlik, akkor itt az ideje, hogy valahára a gazdák is egyesüljenek ily célokra, s hozzák létre azon intézményeket, melyek ezen célok szolgálatában állanak és általuk vezetnek.

Hogy a mezőgazdasági szövetkezetek hitelügyei, a mennyiben saját eszközeik ere nem volnának elégségesek, kielégítésesnek, mezőgazdasági központi bank alapítandó s ez hozandó közelebbi összeköttetésbe a szövetkezetekkel; ezért kell a kölcsönpénztárak és fogyasztási szövetkezetek alapszabályaiba azon intézkedést felvenni, hogy ezek kötelesek egyszersmind a központi bank részvényeseivé lenni.

A központi bank az egyes szövetkezetek részére nemcsak fizető és kiegyenlítő állomásul szolgál, hanem szükség esetén azokat kölcsönökkel támogatja, valamint egyes nagyobb hitelképes földbirtokosoknak és szövetkezeteknek folyó számlát nyit, a szövetkezeteknek esetleg elhelyezés nélkül levő pénzeit betétképen elfogadja s általában takarékbetéteket fogadhat el.

Kezdetben valószínűleg nem fognak nagyobb számban létrejönni a szövetkezetek, s így azoknak szövetsége sem fog hamarosan szükségessé válni; oly vidékre nézve azonban, melyek azonos termelési és közlekedési viszonyok között vannak, a szövetség hasznos szolgálatokat tehet, a szövetkezetek a szövetség létrejövétől fogva is kötelesek a szövetséghez, pénztárt, a központi mezőgazdasági bank által kiküldött biztosok felülvizsgálatának feltételül alávetni.

A szövetkezeti szövetségek nem terjesztetik ki működésüket túlságosan nagy területre s céljuk közös tanácskozás után a könyvitelben, pénztárkezelésben, általában az üzletvetelben mutatkozó hiányokat kiküszöbölni.

Következő alkalommal a „gazdasági hitel-szövetkezetek központi bankja“ részére tervezett alapszabályokat fogjuk gr. Schweinitz Gyula füzete nyomán bemutatni.

Sorsolás.

Az Erd. r. Házipar- és iparfejlesztő egyület által rendezett tárgysorsjátékának sorsolást f. hó 5-én megejtették, a nyertes számokat az alábbiakban közöljük. Megjegyezzük, hogy a t. jegyvasárló közönség csak a sorsjegyeken felírt „Nyertes számokat“ vegye figyelembe, a mennyiben t. i. csak 1000 drb. sorsjegy játszott a sorsolásnál csak a nyertes számok 1—1000 voltak figyelembe veendő, — az u. n. sorsot számok mellőzésével.

Nyertek a következő számok:

1. Egy ajour himzésű pamlapárna 30 frt 017 nyertő szám. 2. Egy tüftesű himzésű pamlapárna 25 frt 887 nyertő szám. 3. Egy applicatio himzésű pamlapárna 25 frt 637 nyertő szám. 4. Egy abrosz és hat kis kendő, piros ketős keresztöltéssel 20 490 nyertő szám. 5. Három párna és egy paplan betét, recze munka 18 frt 841 nyertő szám. 6. Három párna és egy paplan betét, recze munka 16 frt 245 nyertő szám. 7. Egy kék himzésű terítő 10 frt 532 nyertő szám. 8. Egy hálókabát, szárluzás munka 10 895 nyertő szám. 9. Egy hálókabát szárluzás munka 8 frt 001 nyertő szám. 10. Egy piros himzésű terítő 3 frt 025 nyertő szám. 11. Egy ruha betét ajour himzés aranyal 6 frt 127 nyertő szám. 12. Egy ing betét, fehér himzés 5 frt 397 nyertő szám. 13. Egy ing betét, fehér himzés 5 frt 430 nyertő szám. 14. Egy

ing betét, fehér himzés 5 frt 406 nyertő szám. 15. Egy zsebkendő, csipkeverés 5 frt 651 nyertő szám. 16. Öt darab párna betét recze munka 5 frt 418 nyertő szám. 17. Három pár selyemrojt nyakendőre 5 frt 893 nyertő szám. 18. Egy ing betét, csipkeverés 3 frt 902 nyertő szám. 19. Két pár pamutrojt, törülközőre bogozás 3 frt 148 nyertő szám. 20. Egy kis piros himzésű terítő 3 frt 461.

A nyereménytárgyak dr. Lengyel Dielné v. igazgató lakásán, (Szentegyház utca 5 szám) naponként déli 1 órától 3 óráig átvehetők.

Az elnökség.

Sport.

Mult heti zsuki falkavadászatokon részt vettek a master br. Wesselényi Bélán kívül Szeredai Aladárné br. Wesselényi Béláné, Teleki Lászlóné gr. Bánffy György, Szeredai Aladár gr. Teleki László (gyömrői) gr. Bethlen Károly, gr. Klebelsberg Zdenkó gr. Mikos Zsigmond, Fehérvári Jenő, gr. Szpánio Leo, gr. Teleki Ádám ifj. gr. Bánffy Miklós herceg Hohenlohe Frigyes, Brandner Gyula főhadnagy, br. Schleinitz Werner, Montan Jenő.

Nov. 30. Lassu falka. Találkozó: Erika tanyá.

Hosszas keresés után ugrott nyul, 3 perczig tartó szünet nélkül igen erős run után közvetlen a falka előtt át uszott a szamoson és a bonczhidai berekbe menekült, mindegyre, friss nyul ugorván a további vadászat lehetetlenné lett téve.

Decz. 1. Sebes falka. Találkozó: Vlaszút.

Az első nyul 10 percznyi run után róka lyukba menekült: a második 14 perczig tartó szünet nélkül igen erős run után közvetlen a falka előtt át uszott a szamoson és a bonczhidai berekbe menekült, mindegyre, friss nyul ugorván a további vadászat lehetetlenné lett téve.

Decz. 2. Lassu falka. Találkozó: Vlaszút.

Az első nyul rövid futam után egy nyúl közé menekült hol nyoma veszett. A második nyul a Vlaszút-Bonczhidai út mentén, ház mellett ugrott fel és 47 perczig tartó erős run után a Kendi-Lónai út mentén lett killeve.

Decz. 3. Sebes falka, Találkozó: Vlaszút. indóház.

Az első nyul az indóház közelében rott 25 percznyi szünet nélkül sebes run után a Kendi-Lónai kerktekbe menekült, hová a vetni nem lehetett. A második nyul a Kendi-Lóna mellett ugrott és 20 percznyi sebes run után a válaszüti szőlő felett killeve lett killeve.

Decz. 4. Lassu falka. Találkozó: Vlaszút.

Az első nyul 25 perczes erős run után róka lyukba menekült, a második nyul 10 percznyi run után elvesztették. A harmadik nyul 10 percznyi run után róka lyukba menekült. A mai vadászat rendkívül nehéz volt mert a sürtt ködbe 50 lépésen túl állt.

len visszavonultak s nemsokára az egész oszték lefeküdt a hóba, határozatlan árnyékok képezett a földön.

Halk hangon adtam ki parancsaimat s hátam megett hallatszotok a fegyvereknek száraz, érces pattogása, melyeket töltöttök.

Mert odalent a síkság közepén valami különös dolog mozgódott. Óriási állatnak lehetett volna gondolni, mely futott, kinyúlt, mint egy kigyó, vagy csomóba húzódott össze, hirtelen nagyokat ugrott majd jobbra, majd balra, — megállt s aztán újra elindult.

Ez a tévétel alakzat hirtelen közelebb jött s tizenkét eltévedt porosz uhlánust látam jönni egymásután erősen ügetve, kik az utat keresték.

Most már oly közel voltak, hogy egész jól hallottam a lovak rekedt szuszogását, a fegyverek vasának hangját s a nyereg recsegését.

Ekkor vezényeltem.

„Tűz!“

Sötét puska lövés törte meg az éj csöndjét. Négy vagy öt lövés még hallatszott, aztán még egy utolsó egészen egyedül, s miután a fellobbant puska porvakító hatása eloszlott, láttuk, hogy a tizenkét ember, kilencz lóval együtt, elesett. Három állat örült vágatással menekült el s egyik lovasának halálát látta maga mögött húzta, mely a kengyelvasba akadva, rémületesen ringatózott.

Egy hátam megett levő katoná rettenetesen kacagott. Egy másik így szólott:

„Ime az szvegyek!“

Talán házas volt. Egy harmadik hozzátette:

„Nem kell hozzá sok idő!“

„Ez a melléklet fel a hordágyról!“

„Mit csinálnak kérem, — kérdé ő — csatáznak?“

— Én feleltem:

„Semmit, kisasszony, épen egy tucat poroszot expediatunk a másvilágra.“

„Szegények!“ mondá halkan a leányka.

De mivel fázt, ismét eltűnt a köpenyeg alatt.

II. K. Á

Keserű pohár.

ANGOL REGÉNY.

A DÓRA szerzőjéről.

Az „Ellenzék“ számára fordította: Amica.

XVI.

(Folytatás) (92)

A legfurfangosabb csaló hiába fáradozott azon, hogy ötöt bolondná tegye.

Nesbitt ur nem kívánja a leánya reményeit lehűteni, de ő maga távol van attól, hogy a Henry ártatlanságában higgyen, s azt gondolja, hogy Malcolm György mind ez ideig semmi különös előszeretettel nem viselkedett Henry iránt, és most lehetségesnek találja, hogy midőn ez éleslőtt ügyvédet részesévé teszi a Henry vallomásának, csak egy detektivet állít a szerencsétlen bűnös nyomára.

Azonban, azzal vigasztalja magát, hogy bár mi történjék, ő csak mint vak eszköz szolgál az alképülhetetlen végzet kezében. Nem ő rendezte a dolgokat, azok rendezték magukat, s azoknak előre meghatározott befejezésén kell dolgoznia.

— Henryt abban a szobában találják, melybe az este vitték, s melyből az orvos rendletei következtében még nem szabad kimenekülni.

Késztetiesen halvány, s a fején egy

kötél miatt — mert esés közben erős sérülést szenvedett — még halványabbnak látszik.

Henry komolyan hajtja meg magát, a hogy a törvényszék csarnokába lépve a bíró hajtáná meg magát bírái előtt, gondolja, magában hivatalos összehasonlítással a fiatal ügyvéd, — a barátságosabb üdvözlést nem kísérli meg, előismerésell azon állásának, hogy ő vádlott, mit Nesbitt ur feszes meghajlással viszonzoz, s ez által azt elfogadni látszik, de az öreg urnak nem kis meglepetésére Malcolm György egyenesen Henryhez siet, s barátságosan nyújtva kezét azt mondja:

— Dacre, örülök, hogy jobban érzi magát: tegnap este ugyancsak megijesztett bennünket.

A Dacre Henry érzékeny arczizmai fájdalmasan remegnek egy pillanatra, s a vér arcába szökik, s hosszú lélegzetet vesz, s a mint a kézzel szorított viszonzozza sutogó hangon mondja

— Köszönöm. Ennél többet nem tudok mondani.

— És ennyi sem szükséges — válaszolja az ifjú vidáman. Hát nem az e a bizonyosság, és nem arra esküdtem e fel, hogy az igazság ügyét szolgáljam következetes képen tartozó kötelességem magat is szolgálja.

— Tehát azt hiszi, hogy én — Henry elhallgat s kérdőleg néz az értelmes vidám arczra.

— Hogy maga ártatlan, s az ellene felhozott bűnvád alaptalan? — Igen ezt hiszem.

E választ hallva, Henry hirtelen elfordítja a fejét, hogy az őrm és háló könnyeit, melyek szeméből fakadnak elmosdja.

De folytatja az ügyvéd — az én

hitem nem fogja magát felmenteni. Dacre ha a kezembe teszi az ügyét, is rám, bizza, hogy harcoljak mellé, úgy fegyvert adjon a kezembe. — Tegnap este mindent elkövettem, — hogy ellenségét fegyverezze fel.

— Azt érte —

— Igen, azt értem, hogy szembetűnő félelme által az iránt, ami mondani valója annak az aszonynak volt megbánás és lelki-furdalásnak látszó gyáva kitérés által, némi összefüggést és a valóságnak némi látszatát kölcsönözve annak, a mi különben a borzalom lidércnyomásának látszott volna lenni.

Hiszékeny és gyanakodó emberek ekkor az ügyvéd a leendő apóssára nézett, aki, össze húzott szemöldökkel, zavarodott tekintettel bámult ki a nyitott ablakon — könnyen elhitették, hogy ön bűnösnek vallotta magát.

En nem vagyok sem hiszékeny sem gyanakodó, de azt gondolom —

— Azt gondolja? — ismétli Henry s fűt félíg kihívó mozdulattal emelte fel.

— Azt gondolom — folytatá Malcolm — hogy saját maga és mások iránt, de főképen Fane Róza kisasszony iránt, tartozó kötelessége magát teljesen kimagyarázni még pedig rögtön.

A mondat egy kissé erősen végződik, s a fiatal ügyvéd most az egyszer tudatával bír annak, hogy egy kissé túlszigorú volt, mert beszéde alatt Fane Róza lépett a szobába, s csendesen állva hallgatja a felszólítást.

Ő is nagyon halvány, szemei bágyadtak, az általa levő szót viaszszerű karikák álmatlanul töltött éjszakáról s visszafojtott könnyekről beszélnek, de ő még a jegyesénél is nyugodtabb s midőn hozzá fordult, mintán a többiekkel közösen halvány arczát felmutatja, kérdő mosoly derül fel.

— Henry, Lindsayné azt gondolja, hogy bejöhetek.

Édesem, az az én jogom, hogy a bűnt dement halljak és mostan minden fájalmegoszasszak.

Közelebb megy hozzá, s az egész szót a karjába csusztatja.

Nesbitt ur az oly hű és oly türelmes megpróbáltatásokon keresztül ment fiatal néz, kik most oly gyötrelmet szenvednek, kiket a sötét jövő még súlyosabb és még megpróbáltatásokkal fenyeget, és akik elfelejtik gyauját, s csak arra gondol, jelenleg e derék leányt a fájdalomtól mész.

— Henry, küldje ki őt, valaki elég elviselni való szenvedése sürgősen bitt ur.

— Róza kímélje? — kérdi Henry, re figyelmeztetlek, hogy a mit mondok, az a megrázó tegeket és fájdalmat talán elfordulni miattá tölem.

Soha! mondja a leány búszkán, a lárd hangon, de nem a jegyesére nézve Malcolm Györgyre és Nesbitt urra, kik jegyese ügyvédet és bíráját látnak Henry folytatná ne gondolj velem.

Beszélj úgy mint ha itt sem lennél, mondj el nekik mindent, hadd lássák, milyen ártatlan vagy.

Róának az a teljes meggyőződése, neki hatalmában van ezt tenni és ezt hatja át Dacre Henryt, de még egy szót sem! közzönni meg neki s az őrá közel levő kis kezét sem érinti.

Kamoly udvariasággal egyeztetve egy székelt huz előbbre a székén, a két férőhöz fordula nyúl mondja:

(Folyt. köv.)

Hirdetések.

Sz. 32—1891.

1070. (3—3)

Árverési hirdetmény.

A kolozsvári kir. törvényszéknek 10,764—1891. szám alatt kelt végzésével vagyonbukott Szabó Ferencz bejegyzett czég csődtömegéhez tartozó, s a csődeltár 11—3336. és 2338—2467. tétel számokig részletezett, s összesen 1910 frt 40 kr-ra becsült különböző nürnbergi árucikkek és üzleti felszerelvények elárverezése elrendeltetvén, annak a kir. törvényszék 14. számú szobájában leendő foganatosítására határnapul **1891. évi Decem-ber hó 15-ik napja d. e. 9 óráját** tűzöm ki.

Miről vállalkozni szándékozik oly hozzáadással értesítettnek, hogy az árverési feltételek, valamint a csődeltár alólírt kir. közjegyző irodájában a hivatalos órák alatt, csődtömeg gondnok ügyvéd Orbay Lajos urnál pedig (b pont Magyar-utca 30. sz.) bármikor megtekinthetők.

Kolozsvártt, 1891. évi decembar hó 4-én.

DORGÓ ALBERT s. k.,
kir. közjegyző.

Hirdetmény.

200,000 köbméter tűzifa és nagyobb mennyiségű bükkfa-zsendely eladó.

Szolnok-Doboka vármegyében kebeleztet nagyilondai járásban lévő erdőimből szándékozik **200,000 m³ méter hasított tűzi bükkfát** és nagyobb mennyiségű **bükkfa-zsendelyt** eladni.

Az átvétel a hosszurévi, nagyilondai és soósmezői vasuti állomásoknál eszközölhető.

Hajlandó vagyok kevesebb mennyiségben is, időszakonként megrendeléseket elfogadni.

Levélbeli, vagy közvetlen személyes megkeresések alólírott tulajdonoshoz kéretnek.

Deésen, 1891. november 30.

Dr. MIHÁLI TIVADAR,
ügyvéd és birtokos,
(Deésen, Szolnok-Doboka m.)

1071. (2—3)

BAGOTAI LENGYEL JÁNOS
ügyvéd-irodájában DÉVÁN

EGY

ÜGYVÉDJELÖLT

teljes ellátás

és 20 forint havi fizetés mellett

felvetetik.

1076. (1—1)

Sz. 457—1891.

1067. (2—2)

Árlejtési hirdetés.

A maros-ujvári és deésaknai kir. főbánya hivatalok számára **1892. évre** szükségelt és beszerzendő alább felsorolt tárgyakra, ugymint:

I. Maros-Ujvárra:

2000 hl. elegybuza.
1000 hl. törökbuza.
8000 kg. fagygyugyertya.
8000 „ Kőolaj amerikai.
6000 „ Ásvány kenő olaj 1. o. amerikai.
1000 „ „ „ 2. o. „
1800 „ repce-olaj.
2500 „ parafin kenőcs.
2000 méter szénbél a 10 m/m. vastag, 200 m/m. hosszú.
2000 „ „ a 12 „ „ 250 „ „

A villany világításához:

250 kgr. Zsák kötő spárga (olmozó).
3000 darab kerek fejű kovácsolt piromszeg.
40,000 „ sodronyszeg 120/46. m/m. hosszú.
20,000 „ „ 100/38. „ „
20,000 „ „ 90/34. „ „
60,000 „ „ 80/31. „ „
50,000 „ „ 70/31. „ „
5000 „ „ 60/25. „ „
600 csomag a 1. kg. gép zsinidelyszeg a 50 m/m.
250 darab sajtolt acél lemez lapát.
50 „ „ „ „
60 „ kételtű kő csákány (besemer acél 3 kg.)
80 „ közönséges lengyel lakat.
15 „ Wertheim lakat 2 kulcsval (utánzett)
100,000 „ fenyő zsinidely (370 m/m. hosszú 70 m/m. széles.)
30,000 „ fedél-cserép.

II. Deésaknára:

1000 kgr. fagygyugyertya.
500 „ kőolaj 1. o. amerikai.

Ezen anyagok és termények szállítását elvállalni szándékozik felhivatnak, hogy 5%-nyi bántapénzzel és a szöveg első sorával ártit 50 kros bélyeggel ellátott, esetleg csak egyes tárgyakra és hivatalokra vonatkozó a pályázati feltételekben megszabott módon kiállított és felszerelt írásbeli ajánlataikat **1891. évi Decembar hó 23. reggel 9 óráig** „Ajánlat termények anyagok és szerek szállítására“ felirattal ellátott borítékban lepecsételve, a maros-ujvári kir. főbánya-hivatalhoz benyujtsák.

Megjegyeztetik, hogy az alólírt hivatal a versenyzők közti szabad választás jogát magának megtartja s hogy a kőolaj, kenő olajok, zsákkötő zsinig, fenyő zsinidely és fedél-cserépből minta küldendő.

Az árlejtés részletes feltételei a maros-ujvári kir. főbánya-hivatalnál betekintheők.

M. kir. főbányahivatal,

Maros-Ujvártt, 1891. november 27.

KISS ERNŐ

VASKEKESKEDŐ,
KOLOZSVÁRTT (Főter.)

Ajánlja a legdúsabban berendezett nagy raktárát:

Lüttichi vadász-fegyverek és eszközök,
Korcsolya különlegességek,
Berndorfi alpaca, China-ezüst, nickl és
bronz diszmű-árak,
Villanyos vezetékl berendezések, vasbuto-
rok, tűzmentes pénzszekevények, Friedlandi
szabályozható kőszén-kályhák,
(Petrozsényi) Szalon kőszén stb.
s mindennemű gazdasági, konyha- és ház-
tartási cikkekben. 1068. (2—30)

ELADÓ HIZOTT SERTÉSEK.

A kolozsmonostori m. k. gazdasági tanintézetnél **eladó**

5 darab nagy hizott sertés,

darabonként 250—280 kilogramm; leölve, perzselve, be-
szállítva kilonként **38 kron.**

60 darab süldő,

70—80 kilósak; leölve, perzselve, beszállítva kilonként
32 kron.

Az állatok megtekinthetők és kiválaszthatók a Szamoson tuli „András“-majorban.

Értekezhetni s megrendelni lehet: **Ásványi Lajos**
intéző urnál (templom-épület). 1064. (3—4)

Haszonbérbe adó birtok.

Kolozsmegyében, KÖRPÁD község határán,
az állami út mellett

160 hold bővizű itató kutakkal ellátott

legelő,

melyből mintegy **15 hold első osztályu rét,**
jövő év April hava 1-től kezdődőleg
több évre haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni alólírtánál **MEZŐ-MÉHESEM,**
posta-állomás.

1065. (3—3)

Rettegi Gyuláné.

Frank-Kiss János Fiai

Kolozsvártt, Főter 33.

Ajánlják dusan fölszerelt üveg, porcellán, lámpa tüzelték

legnagyobb választék,

legolcsóbb árak mellett

Karácsonyi ajándékok

bevásárlására.

Francia mozgó és beszélő babák 80 krtól feljebb.

Karácsonyfa-diszek a legnagyobb és legszebb kivitelben.

Üzletünkben külön elhelyezett

Bazárunkban

kiárusítunk, raktár túltömöttség folytán, tetemes engede-
mény mellett, üveg- és porcellán-tárgyakat.

**Porcellán tányérok, palaczkok és po-
harak 3 krtól feljebb.**

Igen csinos theás, kávé és moccás-készletek
3 fttól kezdve stb. stb. 1066. (2—4)

!!CSAK DECEMBER HÓ 20-IG!!

Rendes Szidor és Testvére fióküzletében (ezelőtt **Merza Gerő**) Főter.

Hatóságilag engedélyezett **VÉGELADÁS**

Csak Decembar hó 20-ig

a fióküzlet teljes felosztása miatt.

Divat-kelmék, egyes ruhák, plüchök, selymek, bársonyok, csipkék, téli kendők, diszek, foulardeok, esőernyők, napernyők, vattázott felsők, muffok, boák, sapkák stb. stb.

KARÁCSONYI AJÁNDÉKUL minden áron eladatnak.

905. (35—x)